Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціскан̂ьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 113. | Нинѣ: гр. кат. Константа; рим. кат. Еразма | Завтра: гр. кат. Василіска м.; рим. кат. Кльот. | Четверъ 21 мая (2 Червня) 1892. | Всходъ сонця 4 г. 5 м.; заходъ 7 г. 51 м. Баром. 765 терм. + 25·7° + 15·0°. | Рôкъ II.

Поліція огнева по мѣстахъ и мѣсточкахъ.

Чи треба намъ далеко сягати, абы показати, якѣ то нещастя бувають по нашихъ мѣстахъ и мѣсточкахъ вôдъ огнѣвъ? Мало що не въ каждôмъ числѣ записуємо тѣ сумнѣ вѣсти зъ рôзныхъ сторôнъ краю и не разъ дѣйстно годѣ сказати, де чоловѣкъ безпечнѣйшій вôдъ огню: чи на селѣ, де лишь деревлянѣ хаты и соломянѣ стрѣхи, чи въ мѣстѣ або мѣсточку, де вже все таки єсть бôльше мурованыхъ домôвъ и крытыхъ бодай ґонтами. А вже таки нѣякъ не можна сказати, де у насъ люде бôльше забезпечають ся вôдъ огню: чи по селахъ, чи по мѣстахъ и мѣсточкахъ; майже хочесь въ то вѣрити, що нашѣ села и нашѣ мѣста та мѣсточка хотѣли бы одно другихъ перевысшити въ байдужности про забезпеку вôдъ огню. Атже лише що въ послѣдныхъ дняхъ горѣло въ кôлькохъ селахъ, а отъ вже и мѣста та мѣсточка не хотѣли дати ся завстыдати та и заравъ горѣло въ Збаражи, въ Копычинцяхъ и Скалатѣ. Теперь на перемѣну буде знову горѣти въ кôлькохъ селахъ, вôдтакъ знову по мѣстахъ и мѣсточкахъ и т. д., ажь доти доки не потиснуть добрѣ морозы и груба верства снѣгу не вкрыє дахи и стрѣхи.

О тôмъ, щобы якось забезпечуватись вôдъ огню, або щобы на выпадокъ непредвидженого нещастя якось ратувати ся и подавати собѣ помôчь спôльными силами — о тôмъ у насъ нѣхто не хоче й чути. Щô середъ такои байдужности поможе и найлѣпшій законъ? Що сему лиху у насъ не зарадивъ навѣть законъ о поліціи для мѣстъ и мѣсточокъ зъ дня 10 лютого 1891 р., найлѣпшимъ доказомъ слѣдуючій комунікатъ Выдѣлу краевого въ справѣ поліціѣ огневои въ мѣстахъ и мѣсточкахъ. Тамъ каже ся такъ:

Ще въ жовтни 1891 р. зажадавъ краєвый Выдѣлъ вôдъ повѣтовыхъ выдѣлôвъ основныхъ справозданъ до кôнця марта с. р., на скôлько мѣста и мѣсточка, обнятѣ закономъ зъ дня 10 лютого 1891 р. о поліціи огневôй, вôдповѣдають постановамъ сего закона щодо средствъ обороны вôдъ огнѣвъ — а до тои поры л е д в и в ô с ѣ м ь выдѣлôвъ повѣтовыхъ надослало справозданя, зъ котрыхъ однакъ г о д ѣ о с у д и т и, на скôлько выконано згаданый законъ.

Супротивъ такого стану рѣчи, краєвый Выдѣлъ, зъ титулу прислугуючого ему права нагляду, ухваливъ на послѣдной сесіи возвати поновно выдѣлы повѣтовѣ, щобы найпôзнѣйше до 1 липня с. р. предложили основнѣ справозданя о станѣ готовости пожарнои въ поодинокихъ мѣсцевостяхъ, обнятыхъ закономъ. Для улекшеня сеи задачѣ и точного розслѣду, на скôлько станъ пожарнои готовости и мѣсцевѣ зарядженя, вôдповѣдають дѣйстнымъ потребамъ дотычного мѣста або мѣсточка, порѣшивъ краєвый Выдѣлъ зажадати выповненя выказу, де суть даты що до числа замешканыхъ домôвъ, населеня, пожарныхъ сторожей, приборôвъ ратунковыхъ, субвенціѣ, евентуально удѣлюванои охотничôи сторожи, вкôнци выказаня, на основѣ якихъ статутôвъ функціонує охотнича сторожа, чи на основѣ давнѣйшихъ чи змѣненыхъ пôсля закона зъ 10 лютого 1891 р., та хто призначеный выконувати наглядъ зô стороны повѣтового выдѣлу.

Позаякъ въ деякихъ справозданяхъ выдѣлôвъ повѣтовыхъ пôднесено, що не можна ввести въ житє закона о поліціи пожарнои задля бѣдноты громадъ або иншихъ неприязныхъ условій мѣсцевыхъ, Выдѣлъ краєвый порѣшивъ упередити выдѣлы повѣтовѣ, що того рода трудности и перешкоды супротивъ выразныхъ постановъ закона и щорôчныхъ величезныхъ нещастъ вôдъ пожарôвъ не будуть увзглядненѣ, та що выдѣлы повѣтовѣ, яко найблизшѣ власти надзыраючѣ, повиннѣ ужити всякихъ впливôвъ и напору, щобы пожарнѣ готовости були безусловно заведенѣ у всѣхъ громадахъ мѣскихъ, а тымъ самымъ щобы була запевнена безпечнôсть житя и майна мешканцѣвъ.

Щобы пôдъ тымъ взглядомъ прийти зъ помочію бѣднымъ громадамъ, коли треба закупити сикавки або приборы пожарнѣ, краєвый Выдѣлъ порозумѣвъ ся зъ дирекцією товариства взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ, котра готова пôдъ деякими условіями удѣляти громадамъ позички, зворотнѣ въ кôлькохъ рокахъ, та запомоги охотничимъ сторожамъ пожарнымъ.

Коли яка громада утворить у себе и зорґанізує пожарну сторожу, тогдѣ товариство обезпечень удѣляє для сторожи вôдповѣдну пôдпомогу на закупно сикавки або приборôвъ пожарныхъ, а ся пôдпомога буває означена вôдповѣдно до скôлькости обезпечень. Товариство обезпечень бажає симъ способомъ заохотити громады, щобы рôвночасно зъ закупномъ сикавокъ доходили до зорґанізованя охотничихъ сторожей пожарныхъ. Крôмъ того краковске товариство обезпечень порѣшило, що кождый перший, прибувшій зъ инши мѣсцевости на ратунокъ въ часѣ пожару зъ сикавкою возовою або переносною, здатною до ужитку, одержить 15 зр. нагороды; другій 10 зр.; третій 5 зр. нагороды.

Крôмъ того удѣляє краковске товариство обезпечень поодинокимъ громадамъ позички на закупно сикавокъ и приборôвъ огневыхъ до сплаты въ часѣ чотирохъ або пяти лѣтъ на

5

Надзиратель морскои лѣхтарнѣ.

Оповѣданє Рудольфа Шмідта.

(Дальше.)

„Не хвалю ся тымъ зовсѣмъ, коли вамъ скажу, що розумѣю ся добре на тôмъ, що належить до того, котрый веде корабель, и я знавъ дуже добре, що то рѣчь небезпечна, коли на мори займе ся бавовна а єѣ не можна заразъ выкинути зъ корабля у воду. Колибъ я такъ заєдно не вѣривъ бувъ въ свое щастє, то певно бувъ бы заразъ велѣвъ спустити лодку на море и бувъ бы зъ жѣнкою, дитиною, зъ людьми та зъ банкнотами и золотыми грôшми поплывъ на нѣй при спокôйнôй погодѣ маленьку милю ажь до анґлійского побережа. Але менѣ щось розумъ вôдобрало: менѣ здавало ся, що то такій незначный огонь, що мы зможемо его легко пригасати. А до того ще менѣ й не прийшло на думку самому вести роботу при гашеню; я позволивъ мому молодому братови взяти до рукъ кишку вôдъ сикавки та пускати воду, якъ хоче. Моя жѣнка стояла позаду на палубѣ певна того, що все буде добре, и держала дитину коло грудей та ще й усмѣхала ся, коли Фрицъ сказавъ до неи зъ копенгаґскою пустотою: Дай єму лишь добро попоссати!

„То були и послѣднѣ єго слова на сѣмъ свѣтѣ. Вантухи бавовны втягнули въ себе якъ губка наплываючу воду и стали дуже сильно перти на боки корабля. Наразъ здалось менѣ, якъ колибъ всѣ дилѣ на палубѣ стали трошки розходити ся въ пазахъ. Закимъ я ще мôгъ о тôмъ переконати ся, роздавъ ся поволи трѣскучій лоскôтъ; рôвночасно кинуло мною якъ мячикомъ въ гору а за хвильку закрыла мене зеленява вода якъ бы склянымъ муромъ. Корабель розпукъ ся якъ довгій, нѣбы стручокъ гороху.

„Перше, що менѣ прийшло на гадку, було, ратувати мою жѣнку и дитину. Якоюсь надлюдскою силою выдобувавъ ся я на верхъ рвучои воды. Зелена покрыва надъ мною ставала все товща и прозорѣйша а за хвильку пôдоймивъ я вже и голову понадъ воду на Божій свѣтъ. На кôлька сяжнѣвъ вôдъ себе побачивъ я, якъ показалось зъ воды лице моєи жѣнки. Єѣ очи дивились стовпомъ на мене; того выразу въ єѣ блѣдôмъ, дитиннôмъ лици нѣколи не забуду! То властиво не бувъ переляхъ, а скорше якесь безмежне счудуванє ся вôдъ котрого нѣжнѣ черты єѣ лица такъ и застигли, пôдчасъ коли рôвночасно єѣ очи якъ бы у святои просто дивились на мене, мовь бы хотѣли спытати, чи то може дѣйстно такъ бути и що стане ся дальше? — Ой тѣ очи! Виджу ихъ що ночи передъ собою, коли сиджу такъ самъ оденъ на сторожи.

„Я ставъ сильно робити руками и плывъ до неи. Ажь ось зробивъ ся на водѣ виръ, корабель крутивъ ся доокола, розлазивъ ся: а вôдтакъ и зовсѣмъ розпавъ ся. Она такіи зъ моихъ очахъ пôшла пôдъ воду, а я безъ памяти кинувъ ся въ глубѣнь за нею. Три разы разъ по разъ порынавъ я, и три разы разъ по разъ выкинула мене на верхъ нѣбы зъ глумомъ якась невидима сила.

„Коли я за третимъ разомъ выйшовъ на верхъ, добачивъ я невиразно, якъ межи розбитками зъ корабля плавали доокола якісь бѣлѣ лиця повнѣ розпуки. Въ менѣ вôдозвалась якась непонятна груба сила самоудержаня и придушила всяку иншу гадку. Менѣ було байдуже про нещастє другихъ, лишь кобы я самъ якъ выратувавъ ся. Зъ мене знаменитый плывакъ и я числивъ на то, що коли менѣ удасть ся пôдплынути близько берега, то певно выйде яке судно та выратує мене. Я пустивъ ся отже зъ цѣлои силы плысти до берега та розглядавъ ся, чи не надходить зъ вôдки яка помôчь.

„Вздовжъ цѣлого побережа не було видко анѣ однои лодки; анґлійскѣ рыбаки заппвають ся въ недѣлю безъ совѣсти, але пустити ся судномъ на море то у нихъ тяжкій грѣхъ. Не довго тревало, якъ мôй чересъ зъ грôшми

5%. Въ тыхъ случаяхъ жадае товариство вôдъ громадъ зложеня скрипту довжного, нотаріяльно леґалізованого, а затвердженого выдѣломъ повѣтовымъ.

Однакъ практичнѣйшимъ показавъ ся способъ, въ якій повѣтови выдѣлы въ Краковѣ, Чесановѣ, Бжеску и Сокали улекшили и приспѣшили заосмотрене громадъ въ своихъ повѣтахъ у вôдповѣдни и добри сикавки. Згаданй рады повѣтови приняли на себе поруку за оплату сикавокъ, доставленыхъ громадамъ, а на основѣ сеи поруки товариство удѣлило тымъ повѣтамъ на скрипты значнѣйши 5%-ви позички, сплачувани въ кôлькохъ рокахъ.

Товариство взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ прирекло на повысшихъ условіяхъ пôдпирати и на дальше змаганя громадъ и выдѣлôвъ повѣтовыхъ, чи то удѣленемъ вôдповѣдныхъ запомогъ охотничимъ сторожамъ пожарнымъ, основанымъ громадами, чи то удѣленемъ позичокъ поодинокимъ громадамъ або повѣтовымъ выдѣламъ на закупно сикавокъ и приборôвъ пожарныхъ.

Супротивъ такои полекшѣ треба лишь — кôнчить комунікатъ — де що бôльше доброи волѣ зô стороны интересованыхъ мѣстъ и мѣсточокъ а бôльше енерґіѣ зô стороны повѣтовыхъ выдѣлôвъ, а тогдѣ законъ о поліціи пожарнôй буде всюды выконаный зъ повною точностію.

Рада державна.

На вчерашнôмъ засѣданю Палаты пословъ предложивъ президентъ міністрôвъ проектъ закона въ справѣ удѣленя мѣсту Бродамъ безпроцентовои позички въ сумѣ 350.000 зр.— Пос. Пацакъ интерпелювавъ президента кабінету, чи предложить ще сеи сесіѣ проектъ управильненя платнѣ діюрністôвъ. — Пос. Розеръ поставивъ внесене, щобы засѣданя комісіѣ для управильненя валюты були явни. По довшôй дебатѣ, въ котрôй промавляли послы: Яворскій, Найвіртъ, Кравзъ и др., ухвалено се внесене значною бôльшостію. Противъ внесеня голосували лишь Поляки и кôлькохъ членôвъ клюбу Гогенварта.

Опôсля мотивувавъ пос. Діпавлі свое внесене въ справѣ вôдписуваня податкôвъ на случай шкôдъ елементарныхъ. Въ справѣ сѣй промевляли послы Теклі, Кайзеръ и Телишевскій. Сей послѣдный пôдпиравъ внесене пос. Діпавлього и вказуючи на невôдповѣдне поступоване при стяганю податкôвъ домагавъ ся, щобы всяки надужитя практиковани при вôдписуваню податкôвъ, були усунени. По Телишевскôмъ промавлявъ ще пос. Ріґлеръ а вôдтакъ передано внесене Діпавлього комісіи податковôй.

Зъ порядку дневного наступила дальша розправа надъ управильненемъ промыслу будôвельного. Посолъ Богатый промавлявъ за принятемъ закона безъ змѣны, а посолъ Цукеръ заповѣвъ кôлка поправокъ. По сѣмъ перервано дебату. — Пос. Шнайдеръ интерпелювавъ правительство въ справѣ якихсь надужить на почтѣ, котрыхъ мае ся допускати книгарска фірма Герціґа ап. Лянґъ (Молодочехъ) въ справѣ забороны выѣзду ческимъ „Соколамъ“ на зъѣздъ товариствъ ґімнастичныхъ въ Нансі и Львовѣ. — Президентъ Палаты дръ Смолька предкладавъ опôсля, щобы найблизше засѣдане назначити на пятницю; пос. Паттай поставивъ знову внесене, щобы засѣдане вôдбуло ся въ четверъ. Внесене се принято; за нимъ голосувала и лѣвиця. Изъ сего факту, якъ и зъ того що лѣвиця голосувала также противъ внесеня пос. Яворского що до тайности комісіѣ валютовои, догадуесь дехто, що межи клюбомъ Гогенварта и Коломъ польскимъ зъ одной стороны а сполученою лѣвицею нѣмецкою зъ другои, настало якесь напружене.

Въ комісіи валютовôй промавляли послы Раппапортъ, Крамаржъ и Пініньскій противъ поспѣшного затяганя позички. Першій зъ нихъ доказувавъ, що колибъ міністеръ фінансôвъ умѣщавъ все наплываюче золото въ австро-угорскôмъ банку, а забиравъ вôдтамъ срѣбло и стягавъ банкноты, то выходило бы то лишь на то, що вôнъ пускавъ бы замѣсть дешевшого паперу дешевше срѣбло.

Зъ рускихъ товариствъ.

(Конець.)

По справозданю театрального референта „Рускои Бесѣды“, забравъ голосъ п. Вол. Шухевячь. Зазначивши, що кождый мусѣвъ пересвѣдчитись пôдчасъ сегорôчнои гостины театру у Львовѣ о змѣнѣ на лѣпше, а заслуги въ тôмъ не лишь цѣлого выдѣлу, але головно теперѣшного референта, внѣсъ, щобы подякувати референтови за его труды повстанемъ зъ мѣсць. Голова зборôвъ дръ Савчакъ прилучивъ ся до сего, бо и самъ мавъ гадку въ имени выдѣлу поставити таке внесене. Зôбрани повстали зъ мѣсць и оплесками заявили подяку референтови дрови Яросл. Кулачковскому. — Дръ Яр. Кулачковскій подякувавъ за сю честь, звиняючись, що робивъ все пôсля своихъ найлѣпшихъ змагань, та що ще много а много лишаесь до роботы.

П. Струсевичь просивъ о пояснене справы, длячого дирекція театру не загостила до Львова въ 1891 р., якъ се застережено въ контрактѣ, и чи се не буде преюдікатомъ на будуще.

Дръ Яр. Кулачковскій пояснивъ тымъ, що выдѣлъ „Р. Бесѣды“ увзглядпивъ прикрый станъ матеріяльный дирекціѣ, котра выѣхала зô Львова въ листопадѣ 1890 р. зô значнымъ дефіцитомъ, а вôдтакъ недуги, вôдпустки и змѣны персоналу театрального въ 1891 р. не дозволили дирекціи театру выв'язатись зô своихъ зобовязань. Се не буде преюдікатомъ, а навѣть выдѣлъ товариства може приневолити дирекцію до выповненя зобовязаня.

По короткôй дискусіи ухвалено полишити сю справу до порѣшеня новому выдѣлови.

Слѣдуючою точкою порядку дневного было справоздане комісіѣ контрольнои, въ складъ котрои входили пп: дръ Дѣдошакъ, Барановскій и Лаврôвскій. Позаякъ оденъ членъ комісіѣ (дръ Дѣдошакъ) выѣхавъ зô Львова, а два други члены задля особистыхъ перепонъ не могли перевести цѣлои контролѣ, то и не можна было зложити справозданя. — По дискусіи ухвалили зборы вôдложити справоздане комісіѣ контрольнои до надзвычайныхъ загальныхъ зборôвъ, яки мали бы скликатись въ найкоротшôмъ часѣ.

Приступлено до выбору выдѣлу. До комісіѣ скрутаційнои выбрано пп.: Грушкевича, Врецьону и о. Темницкого. Заки комісія покôнчила обчислене голосôвъ, прийшла пôдъ дискусію послѣдна точка зборôвъ: Внесеня членôвъ.

П. Вол. Шухевичь поставивъ внесене, щобы змѣнити теперѣшный льокаль товариства на бôльше просторый зъ увзгляднѣнемъ товариствъ „Бояна“ и „Клюбу жѣнокъ“.

Надъ симъ внесенемъ вывязалась довша дискусія. Одни накликували до розваги при тôмъ досыть ризиковнôмъ кроцѣ: вынаймати мешкане просторе, а тымъ самымъ и дорожше, бо фонды товариства можуть не выстати на збôльшени выдатки. Други же вказували, що при вôдповѣднôмъ льокали збôльшать ся приходы товариства. — До ухвалы не прийшло, позаякъ комісія скрутаційна прийшла зъ результатомъ голосованя, а вôдтакъ наступило закрыте зборôвъ головою дромъ Савчакомъ.

ставъ ся для мене такимъ тягаромъ, що тягнувъ мене на спôдъ зъ чимъ разъ бôльшою силою. Не было иншого выходу: або самому потапати, або зъ нимъ розстати ся. На щасте вôнъ бувъ на менѣ поверхи, и я легко розщепивъ тй три велики ґузики. Мои золоти иґлѣ та дубльоны полетѣли собѣ якъ стôй на дно, щобы тамъ разомъ зъ банкнотами и цѣнными паперами розказати рыбамъ, якій то може бути чоловѣкъ дурный та повенъ надѣѣ. Якъ я вамъ вже сказавъ, то было все мое майно, зъ котрымъ я розставъ ся; але въ тôй хвили почувъ я лишь, що менѣ стало черезъ то лекше, и я плывъ зъ новою силою дальше.

„А лодки все ще не видко нѣякои! Такъ тревало може десять мінутъ, ажъ мене почали вже й силы опускати. Менѣ въ очахъ робило ся то червоно, то жовто, то сино; я вже мѣркувавъ, що ось-ось треба буде тонути. Наразъ прийшли менѣ на гадку стари слова изъ святого письма о тôмъ селянинѣ, що то хотѣвъ ставити собѣ бôльшу житницю; всѣ мои пляны, всѣ проекты перелетѣли менѣ въ сумѣшь по головѣ и я потонувъ.

Зновъ замкнувъ ся надо мною той нѣбы зеленый муръ изъ скла — менѣ ставало въ очахъ чимъ разъ темнѣйше, чимъ разъ щось бôльше мене душило. Ажъ ось здавалось менѣ, що я побачивъ передъ собою якогось духа надлюдскои величины, трохи бѣлого, трохи зеленого, зъ вѣнцемъ изъ морскои травы на головѣ, зъ великими мертвыми сиво-бѣлыми очима, а его сини якъ у трупа губы выкривились були такъ глумливо до мене, що мене вôдъ того якъ бы хто на роженъ вбивъ. Менѣ здавалось, що ажъ въ тôмъ дусѣ вôднайшовъ я пояснене мого союза зъ моремъ: все то разомъ взявши була то лишь злобна и хитра забавка зô мною, лишь пôдступне приготовлене до того всего, що теперь настало! Той страхъ бувъ мабуть причиною, що я ще разъ выдобувъ ся на верхъ, бо наразъ моя голова знову вырынула зъ воды. Якъ бы лишь крôзь мраку побачивъ я невыразно лодку, що пôдплывала до мене. Наразъ взяла мене охота потонути, закимъ она ще доплыне до мене; по тôмъ ставъ я безъ памяти.

„Коли зновъ прийшовъ до себе, лежавъ я на постели въ якôмсь анґлійскôмъ шпитали. Я бувъ якось лишь на дусѣ ослабленый, а впрочôмъ зовсѣмъ здоровъ. Менѣ сказали, що коло тыхъ вапнистыхъ скалъ вода выкинула на берѣгъ якогось трупа; пôзнѣйше, мимоходомъ сказавши, не знайшли вже нѣякого. Я казавъ завести ся туды, де той трупъ лежавъ; то бувъ мôй братъ. Вôнъ державъ въ скорченôй руцѣ ножикъ а холявы его чобôтъ були розпорени и порѣзани. Очевидно хотѣвъ ихъ якось позбути ся въ водѣ и при тôмъ утопивъ ся. Здавалось, якъ колибъ въ его блѣдосинôмъ, выкривленôмъ але ще й по смерти молодечôмъ лици видко было, що ему дуже хотѣло ся жити. Зъ жальомъ и смуткомъ дививъ ся я на него, и подумавъ собѣ, що волѣвъ бы я бувъ такъ згинути.

„А якжежь гôренько не бажавъ я того, побачивши въ Копенгазѣ знову мою стареньку матѣрь! Она менѣ не докоряла; але я видѣвъ добре по нѣй, що мимо того, що ѣй мене дуже жаль было, она все таки не могла утаити свого жалю до мене. Выходило, бачите, на таке, якъ бы я еѣ пôдойшовъ, якъ бы вливъ въ еѣ душу потайкомъ якусь пусту надѣю, а вôдтакъ еѣ обманувъ за то, що она менѣ такъ повѣрила. Иногдѣ споглянула на мене пытаючимъ въ переполоху окомъ, якимъ дивилась на мене моя бѣдна жѣнка, коли потягнувъ еѣ виръ на дно изъ сего свѣта. Колижь вôдтакъ вôдозвала ся въ нѣй любовь, и она приложила свою руку менѣ до чола, то я чувъ на собѣ тяжку вину и менѣ здавалось, що лекше бы менѣ стало, колибъ она вôдъ разу промовила до мене прикрыми, гôркими словами.

(Конець буде.)

Результатъ голосованя бувъ такій: На 49 голосуючихъ одержали абсолютну бôльшôсть; дръ Андрей Косъ 45, Илярій Огоновскій 44, дръ Савчакъ 40, М. Струсевичь 30, Ник. Шухевичь 28, Ис. Громницкій 26, Ганинчакъ 26, Вол. Шухевичь 25 голосôвъ. — Повакъ выказало ся, що на одной картцѣ голосовано ажь на вôсѣмь выдѣловыхъ (замѣсть сѣмь) а комісія не доглянула сего, тожь вывязала ся довша дискусія, якъ пôдъ формальнымъ взглядомъ полагодити сю справу. Колижь не було выгляду, щобы якось скорше полагодити цѣлу справу, а также и много членôвъ, межь ними и члены комісіѣ, розойшли ся домôвъ, то дръ Савчакъ закрывъ зборы, заповѣвши, що всѣ невыполненѣ точки порядку дневного нинѣшныхъ зборôвъ полагодять ся на надзвычайныхъ загальныхъ зборахъ.

Переглядъ політичный.

Зъ Вѣдня доносять, що Рада державна закôнчить свою весняну сесію дня 6 червня.

По примѣру Румунôвъ проектують теперь и Словаки выслати депутацію до Є. Вел. Цѣсаря въ жалобою на угорске правительство.

Зъ Бродôвъ доносять до N. fr. Presse, що вôддѣлъ нашихъ стрѣлцѣвъ пôдчасъ вправъ переступивъ необачно границю и выкликавъ въ Россіи малый переполохъ, въ наслѣдокъ чого заразъ явила ся на граници россійска залога зъ Радивилова. Наше войско тымчасомъ вже було вернуло.

Вѣсть, будьто бы бувшій россійскій консуль Геровъ, одержавъ вôдъ болгарского міністра справъ заграничныхъ припорученє, щобы разомъ зъ ексархомъ старавъ ся навязати урядовѣ зносины зъ Россією, есть зовсѣмъ безосновна.

Новинки.

Львôвъ дня 1 Червня

— **Громадѣ Ганусôвцѣ**, въ повѣтѣ станіславôвскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги на будову школы.

— **Именованя**. Є. Вел. Цѣсарь именувавъ придѣленого до службы въ Міністерствѣ просвѣты, титулярного радника Намѣстництва, Тадѣя Шавловского, радникомъ Намѣстництва и референтомъ справъ адміністраційныхъ и економічныхъ галицкои краєвои Рады шкôльнои. — П. Намѣстникъ именувавъ канцелістôвъ ц. к Намѣстництва, Болеслава Лєфлєра и Вільгельма Горціцу, ц. к. секретарями повѣтовыми, а судового канцеліста при ц. к. судѣ повѣтовôмъ въ Мушинѣ, Августа Ерліха, канцелістомъ ц. к. Намѣстництва, призначуючи єго до службы при ц. к. староствѣ въ Равѣ.

— **Перенесеня.** П. Намѣстникъ перенѣсъ ц. к. повѣтовыхъ секретарѣвъ, Кароля Ґолимунтовича зô Львова до Коросна, Стан. Колясиньского зô Львова до Мостискъ, а канцеліста ц. к. Намѣсництва, Стан. Ґловачевского зъ Мостискъ до Львова. — Дирекція почтъ и телеґрафôвъ перенесла почтового асистента, Ивана Завалкевича зô Станіслава до Львова.

— **Філія „Просвѣты" въ Стрыю.** Въ наслѣдокъ рѣшеня комітету основателѣвъ філіѣ „Просвѣты" въ Стрыю вôдбудуть ся дня 29 серпня с. р. загальнѣ зборы.

— **Прогульковый поѣздъ зелѣзничій** зô Львова до Бруховичь (пôдъ Львовомъ) запроваджує ц. к. Дирекція зелѣзницъ державныхъ, котрый буде курсувати вôдъ нинѣшного дня, т. є. 1 червня ажь до вôдкликаня щоденно тамъ и зъ поворотомъ. Вôдъѣздъ зô Львова о 3 год. въ полудня а поворотъ зъ Бруховичь о 7 и 43 мін. вечеромъ. Цѣна білєтôвъ на ѣзду тамъ и назадъ: II-га кляса 44 кр., III-та кл. 24 кр., дѣти вôдъ 2—10 лѣтъ платять II-ою кл. 24 кр., III-ою 13 кр. Часъ вôдъѣздôвъ поданый пôсля середно европейского годинника.

— **Мѣскимъ лѣкаремъ въ Коломыи** именованый на мѣсце померпого дра Майзля дръ Гав. Сысакъ.

— **Маневры въ Галичинѣ**. Великѣ маневры въ Галичинѣ, котрѣ мають вôдбути ся сеи осени, а въ котрыхъ возьмуть участь всѣ галицкѣ корпусы, вôдбудуть ся не пôдъ Перемышлемъ, але пôдъ Яроломъ. Головна кватира, де буде перебувати также Є. Вел. Цѣсарь, буде въ Великихъ Очахъ. Вѣденьскѣ ґазеты доносять, що Є. Вел. Цѣсарь, вертаючи зъ маневрôвъ поступить мабуть до Львова.

— **Промысловый примусъ**. Въ Тарновѣ отворила якась спôлка фабрику содовои воды, а щобы єѣ тымъ лекше и больше продавати, выдумали агенты фабрики не абы якій промысловый примусъ. Въ мѣстѣ тôмъ суть въ рынку ажь чотири керницѣ. Коли отже люде зъ села позъѣздять ся на торгъ, то можуть легко въ горячій день заспокоювати свою спрагу. Тѣ керницѣ робили бы очевидно конкуренцію фабрицѣ содовои воды, тожь аґенты єѣ взяли ся на способы и позабивали всѣ чотири керницѣ такъ, що годѣ воды достати. Позаякъ и въ нашихъ сторонахъ по мѣсточкахъ можуть подôбнѣ фабриканты взяти ся на такій самый способъ, то звертаємо завчасу на то увагу нашихъ властей громадскихъ.

— **Огнѣ**. Въ Скварявѣ золочѣвского повѣта знищивъ огонь дня 27 с. м. около 100 загородъ селяньскихъ, полишаючи 700 особъ безъ даху и хлѣба. Шкода выносить понадъ 50.000 зр. и була лишь въ маленькôй части убезпечена. При огни явила ся золочѣвска охотнича сторожа огнева, а также зелѣзничѣ сторожѣ огневи зô стацій Княже и Скварява, котрѣ выратували часть села. Для несеня помочи нещасливымъ погорѣлцямъ завязавъ ся на мѣсци комітетъ ратунковый пôдъ проводомъ п. Старосты золочѣвского. — Въ Гошовѣ выбухнувъ дня 25 мая огонь въ хатѣ Самуила Тавба и знищивъ дванацять будынкôвъ. Лишь завдяки енерґіи жандарма Рехтвеґа удало ся огонь зльокалізувати.

— **Нещасливый выпадокъ**. Вчера о 8-ôй годинѣ рано, при будовѣ каменицѣ при ул. Коперника ч. 3, упавъ зъ другого поверха тои будôвлѣ тесля Винкентій Базюкъ, на руштованя першого поверха а вôдтакъ на землю и на мѣсци вôддавъ Богу духа. Причиною выпадку було звôльнене линвы, котрою пôдтягали бальокъ на 2-ôй поверхъ, а бальокъ потрутивъ нещасливого, осиротивщого жѣнку и двоє дрôбныхъ дѣтей. Базюкъ числивъ 32 роки. Власти розвели карне доходженє въ тôй справѣ.

— **Катастрофа въ копальни**. Въ копальняхъ коло Пшибраму въ Чехахъ выбухнувъ вчера страшный огонь въ однôмъ изъ закопôвъ та довѣвъ до страшнои катастрофы. Въ закопѣ було богато робôтникôвъ и здаєсь, що многи зъ нихъ погибли. До 9 год. выдобуто 4 трупы и кôлькохъ дуже покалѣченыхъ людей.

— **Убійство черезъ карты**. Въ Лешневѣ, брôдского повѣта лучивъ ся недавно такій выпадокъ. Чотирохъ господарѣвъ грало въ карты, а одному зъ нихъ такъ щастило ся, що обôгравъ трохъ своихъ товаришѣвъ. На прошеня програвшихъ, абы гравъ дальше, сказавъ, що не має охоти и пôшовъ собѣ. Три єго товаришѣ въ жалю за програными грôшми пустились за нимъ и дôгнавши, убили єго на мѣсци.

— **Намѣрене убійство и самоубійство**. Якійсь заробникъ зъ Галичины, Бѣлецкій, посперечивъ ся въ Будапештѣ зъ якоюсь Анною Пецакъ и перерѣзавъ ѣй горло ножемъ, а вôдтакъ те саме вчинивъ и собѣ. Обоихъ вôддано до шпиталю, де, здає ся, будуть уратованѣ.

— **Анархістъ Равашоль**, котрого недавно тому судили въ Парижи за пôдкидане бомбъ динамітовыхъ а вôдтакъ въ другôмъ мѣстѣ за всѣлякѣ убійства, розбоѣ та иншѣ злочины, оповѣдавъ такъ передъ судомъ присяжныхъ о зневаженю гробу якоись панѣ Роштель, котрои трупа хотѣвъ обрабувати „О годинѣ пôвъ до 12-ои въ ночи перескочивъ я черезъ муръ на кладовище и вываливши дверѣ гробницѣ зелѣзнымъ друкомъ, вôдваживъ я другій камѣнь гробу, котрый зъ такимъ грымотомъ упавъ на землю, що ажь здавало ся, що зъ далека почують люде; я выбѣгъ и надслухувавъ, однакъ нѣхто не пôдходивъ. Я вернувъ, вôдваживъ зелѣзнымъ друкомъ оловяну домовину, а лѣхтарня моя упала на землю, розбила ся и свѣтло погасло. Настала пôтьма; я назгрѣбавъ сухого листя, воскладавъ на купу вѣнцѣ и пôдпаливши, взявъ ся до отвореня домовины. Тѣло було зовсѣмъ зôпсуте; страшный сопухъ ударивъ на мене и хоть дымъ мало не задушивъ мене, а сопухъ до омлѣваня доводивъ, я похиливъ ся надъ трупомъ, розгрѣбавъ волосє, пôдносивъ руки и обмацувавъ пальцѣ, на котрыхъ сподѣвавъ ся найти перстенѣ. Я перешукувавъ всюда въ домовинѣ доокола тѣла, та нѣчого не найшовъ. Даремна була моя праця, а утѣкаючи, одинокою рѣчею, яку я зъ собою вôдтамъ вынѣсъ, бувъ тои трупячій сопухъ, котрый лишь зъ тяжкою бѣдою давъ ся усунути зъ моєго тѣла та одѣня."

✝ Посмертнѣ вѣсти.

Померли: Въ Головецку, въ Стрыйщинѣ, померъ Иванъ Набитовичь, бувшій учитель народный, а опôсля господарь въ 67-ôмъ роцѣ житя; — въ Перемышли померъ нагло на ударъ мозковый Кароль Сулимирскій, бувшій властитель бôльшои посѣлости, а опôсля занятый при предприємствѣ будивничôмъ п. Пилецкого; — въ Чернôвцяхъ, Іосифъ Лукасевичь, властитель бôльшои посѣлости, въ 60-мъ роцѣ житя; похоронъ вôдбувъ ся въ Заставнѣ, де поблагословлено тѣло и перевезено опôсля до Кадлубискъ, маєтности покôйника; — у Львовѣ, Анна Брухнальска въ 62-ôмъ и Иосифа Пахъ, емиритована учителька въ 74-ôмъ роцѣ житя; — въ Самборѣ, Богданъ Топольницкій, ученикъ VIII клясы ґімназіяльнои. — Въ Будапештѣ померла п. Марія Гохе, котра маючи 18 лѣтъ, служила въ 1848 р. при войску яко воякъ, удаючи мужчину и назывaючи себе Каролемъ. Въ битвѣ пôдъ Віляґошъ була она ранена и тогды именовано єѣ поручникомъ и вôдзначено ордеромъ.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Нисько 1 червня. Въ Уляновѣ згорѣло 102 домôвъ вразъ зъ будынками господарскими при чôмъ и 2 людей утратило житє. Нужда велика.

Парижъ 1 червня. На интерпеляцію Губейрана въ справѣ валюты, заявивъ Рувіє, що передовсѣмъ мусить Анґлія допильнувати рѣшеня валютовои кризы; Франція мусить бути осторожна. Палата ухвалила по сѣмъ жаданый правительствомъ звычайный порядокъ дневный.

Вѣдень 1 червня. Є. Вел. Цѣсарь приказавъ знести крѣпость въ Темешварѣ. — Нинѣ розпочинають ся дальшѣ переговоры въ справѣ угоды торговельнои зъ Сербією.

Берлинъ 1 червня. Урядова ґазета потверджує вѣсть о зъѣздѣ цѣсаря Вільгельма зъ царемъ въ Берлинѣ. — Наслѣдникъ румуньского престола приѣхавъ до Почдаму.

Курсъ львôвскій

зъ дня 1 червня 1892.

	платять		жадають	
	зр.	кр.	зр.	кр.
1. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 зр.	333	—	337	—
Банку кред. гал. по 200 зр.	—	—	216	—
2. Листы заставнѣ за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	100	90	101	60
„ „ 5% вильос. зъ 10% прем.	107	50	108	20
„ „ 4½% льос. въ 50 лѣт.	98	25	98	95
Банку краєв. 4½% льос. въ 51 лѣт.	98	50	99	20
Тов. кред. 4% I еміс.	96	80	97	50
„ „ 4% льос. въ 41½ лѣт.	95	10	95	80
„ „ 4½% льос. въ 52 лѣт.	99	40	100	10
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	94	70	95	40
3. Листы довжнѣ за 100 зл.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	60	—	63	—
„ „ „ „ „ „ (5%) 2½%	53	50	56	50
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Облиґи за 100 зр.				
Индемніз. гал. 5%	104	80	105	50
Гал. фонд. проп. 4%	93	80	94	50
Облиґи комун. Банку кр. 5% I еміс.	100	—	100	70
„ „ „ „ 5% II „	101	—	101	70
Позич. кр. зъ р. 1873 по 6%	104	50	—	—
„ „ „ 1883 по 4½%	97	60	98	30
„ „ „ 1891 по 4%	91	—	91	70
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	22	—	24	—
„ Станіслава	29	—	31	—
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	17	75	18	25
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	12	—	12	40
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	62	5	72
Рубель паперовый	1	24·½	1	26·½
100 марокъ нѣмецкихъ	58	30	58	80

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщеня приватнî“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ такожь для „Ґазеты Львôвскои“ припимае лишь „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнî“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ такожь для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця переробленый на бальсамъ, набирае вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стае свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжуе морщины на лици и вôспôвку и надае ему краску молодости; шкôрѣ надае вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ устороняе веснѣвки, родимî плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1-50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

Антикварска оферта.

❦ МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ ❦

4 (найновѣйше) выдане

16 елегантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новî, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Найчистѣйшій спірітусъ,

найлѣпшî

румы, горѣлки, розолісы, лікеры и пр.

въ Цѣс. кор. привілiйованôй

Рафінеріи спірітусу, фабрицѣ руму, лікерôвъ и оцту

Юліюша Міколяша

у Львовѣ. 72

Штучнî 73

зубы и щоки

после найновѣйшого системү американьского въ каучуку, волотѣ и целюльоідѣ, якъ такожь всяки направы зубôвъ и то дешево, навѣть на раты споруджае ателіе дентистично технічне

Б. БЕРҐЕРА

у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 5.
дôмъ Вси. и. Штроменґера.

ГАЛИЦКІЙ 7

БАНКЪ КРЕДИТОВЫИ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручае

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 30 дневымъ выповѣдженемъ

$3\frac{1}{2}\%$ АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 8 дневымъ выповѣдженемъ, всѣже знаходячî ся въ обѣзѣ

$4\frac{1}{2}\%$ АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 90 дневымъ выповѣдженемъ, будуть опроцентованî почавши вôдъ дня 1 мая 1890 по 4% зъ дневнымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к°

Пôдроблюване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ лакотками, такожь по цукорняхъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.